

השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "ההל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785 מען למכורים: "עולמפרס" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (יוליאן), מול משרד הסעד. משרד המערכת בחיפה: רחוב החלוץ 45, חדר 11, טלפון 4661 (4-6 אחה"צ)

מכתבים

השער

הנערה שהופיעה על שער גליון העולם הזה 749 יפה להפליא. התמונה מהוה (כמעט) מקור השראה ללימודים ותלויה עתה על ארנו המיקרוסופי קופ שלי.

מיכה קאופמן, קרית מטלון ולנו היה נדמה שהיופי אינו זקוק לזכויות מגדלת.

דבר והיפוכו

כתוארו השער שבו מופיעה אולי שוקן (הע"ף) 753 אתם מספרים בין השאר על רומנס עזוב שמח. המושג הזה מורר במקצת. האם תוכלו לתאר איש גדולקטן לדוגמה?

שולמית בית-הלחמי, בני-ברק. לא אבל אפשר להזמין גזוז חמוץ-מתוק, לדוגמה.

נמל תל-אביב

בגליון העולם הזה 751 צרפתם תמונה של סבא קפוטנו ומעלליו. בין היתר הרגשתי לכסוף על בנו אברהם אשכנזי, "שנפל בקרב על הקסטל". אמנם השם קסטל הפך לשם נרדף לנבירה עילאית אך ליתר דיוק רצוי היה שתדעו שאברהם נפל ב"מליון תפקידו בלוחו את אהת השירות ממולדת לבית הקרני-הקיימת לישראל ליד בית-דגון.

בעת הניע השירה לצומת הדרכים נורה עליידי צלף ממשטרת בית-דגון בשמשו מקלען במשורית הראשון שחיפה על התקרנות המשטים.

משה גובק, חיפה. אני מביע לכם את תודתי הכנה והערכתי הרבה על פעולכם. אני בטוח את רשימתכם הממצאה והקור

אליה, שיכניס תוכן של יעוד למדינה זו. והוא לא מצא אותו. וכאן אפשר להפוך את החוד, ומוטב להסי' תכל מעט בראי כי אחרי ככלות הכל, יעוד חדש זה — על מי היה לתת אותו? פיסגה חדשה זו — מי יצביע עליה? מי — אם לא הנוער העברי עצמו? הפקודה שיצרה את מגש הכסף לא באה

21/12

יקה במאה אחוזים יקה וצבר התוכחו ביניהם. אמר היקה: בני נולד בארץ, והוא צבר במאה אחוזים. צחק הצבר, אמר: בנו של יקה הוא יקה, ונינו של יקה הוא יקה. קרא היקה לבנו, אמר לו: לך לבית הקפה, שאל אם אני נמצא שם. הבן הלך, חזר כעבור כמה דקות הכריז: אבא, אתה לא נמצא שם. צחק הצבר: אתה רואה? האם אתה לא יקה מושלם? אולם כאן התערב הבן בתרועה גדולה: מה אתה חושב, שאני באמת יקה? אני בכלל לא הלכתי לבית הקפה, רק טלפנתי לשם. הקורא צבי ל, משך חולתא, זוכה בלירה אחת בתוספת אשור צבריותו.

בורגנות על גלגלים

במדור העם (העולם הזה 755) הנכם קובעים כי השנה לא היו שום מילונים בחופשת הפסח... מפני שהמשלה העלתה את מחיר הדלק, ובכך, אינו זו אלא שחצנות בורגנית מתועבת. אילו יד העורך מעל ניפם שלו וטרם לכתב מעט בשבילי הארץ, היה רואה כי הנוער עוגנו חי וקיים, מטייל ומבקר ברחבי המולדת.

שמוליק זהבי, חדרה. הגיפ עבר כמה מאות ק"מ של שבילי שדה, נתקל רק במטיילים מועטים, שאינם מייצגים את 150.000 צעירי המדינה.

סטודנטים בחו"ל

הנני להציג לפני, הקוראים המעונים "בחו"ל" מספר שאלות אשר תסתמונה את טענותיכם: (א) האם סטודנט בחו"ל נקרא באמצע שנת לימודיו לשרות צבאי (ולפעמים אף במועד הב' דיננות)?

(ב) האם אין מספקים לסטודנט בחו"ל ספרים בשפע? סטודנט בארץ אינו יכול להשיג ספר באנגלית היות וכדיכויים אלה, "מתענים" הסטודנטים בחו"ל.

(ג) האם סטודנט בחו"ל משלם שכר דירה בסך 35 ל"י לחודש?

(ד) האם לסטודנטים החוזרים לפגרת הזקיץ לארצנו נושאים בהוצאות הסיעה בכיבוים — או הממשלה?

(ה) ולאחרונה להורי הסטודנטים: אמנם לירה עכור דולר זה מחיר יקר מאד, אך הסטודנטים בארץ מוכנים לשלם 2 ל"י עבור דולר אשר יספק להם את הספרים הדרושים ללימודיהם.

אסתר דרונקי, אשת סטודנט בטכניון, חיפה. במקום לשלוח כל כך הרבה סטודנטים לחו"ל היה מוטב לרכוש כאן, וכדיכויים המוצאים עליהם עתה להשיג ספרים ומצעים מעולים ובהם ללימודים מודים לאפשר לכל סטודנט לצאת לחו"ל לשנה להשלים ולהרחיב את אוסקו.

ירוחם תבור, ירושלים

רותי, רותי!

בגליון האחרון (העולם הזה 756) פרסמתם מכתב של אליהו קנר שלא יכול היה לישון בלילה הזה דאגה לנורלה של רותי, ובכך, רבותי, אצלי לא היה כך. להיפך, זה השבוע הראשון שיכולתי לישון בשקט בערב יום ה'. כי לא הופיעה רותי לקלקל את שאר התוכן של העולם הזה.

אהרן כהן, ירושלים. יש לי הרושם כי קיימת קנוניה זדונית במערכת העולם הזה לחסל את רותי. אם כן, תוכלו להירי פים בגליון אחד פחות. בלי רותי לא אקנה את העולם הזה.

שולמית ירקוני, תל-אביב. כאחת מאלו שהיו מועמדות לתואר רותי 1951, אני מוזה בכל תוקף על שפסקתם לפרסם את תע' לוליה המשעשעים. אנא חזרו בכך.

רותי נוימן, חיפה. לאסור את דוש באשמת רצח מתועב של נערה חמודה וחיינית...

רפאל חסון, סבריה. איני רותיט מושבע אכל לכל הפחות חייה אתכם מירת ההניגונת לעורר הלוהיה (צוירת) בדת וכדין לרותי ז"ל.

יעקב דורון, תל-אביב. הופעתה האחרונה של רותי פנעה קשות בכבוד

העולם הזה 757

רוש. איך חוש ההומור שלו? אם החליט לחסלה, מדוע לא עשה זאת בצורה מברכה?

ישראל לבנרג, ירושלים. המערכת הודיעה שהיא תעשה מאמצים לודא את האמת על נורלה של רותי. מה נשמע? שמואל שמואלוב, תל-אביב

המערכת טרם קיבלה אינפורמציה מוסמכת, אך מקווה להביא לרותיטיים המודאגים ידיעות מוסככות בשבוע הבא.

בעוד שבועיים יקדיש "העולם הזה" בפעם הראשונה גליון שלם לרפורטז'ה אחת. הוא מאמין באמונה כנה שתהיה זאת רפורטז'ה אשר לא יהיה עוד כדוגמתה בעתון עברי. 37 צעידים וצעירות, ביניהם ראש מערכת, "העולם הזה" צלם וצלמת, יצאו למסע רגלי חסרת-תקדים ל"תוך מעמקי הנגב הבלתי-יודע, על פני שטחים שעוד לא דרכה עליהם רגל עברית. בדרך רבת התלאות שארכה 10 ימים, מנותקים מכל מגע עם העולם, נתקלו כמה פעמים במארבי אויב, נשאו את פצועיהם וסבלו את סבלות הצמא והעייפות. 14 עמודים רצופים יביא "העולם הזה" לקוראיו את ספור ההרפתקאות של המסע והלק מ-326 התמונות שצולמו על ידי צלמינו.

לעת לתוככי בעיית נמל ת"א תשמש מנוף לפתרונה בשים לב לתפוצתו ולאחרת הקהל והכלי אשר דרכו הנושנה.

יצחק ציוניק, מנהל כללי של נמל תל-אביב

הסערה במרחב

זה למעלה משנתיים אני עורך יום סקירת התנועות הישראליות בצרפתות אשר קנויה הם הברז הסנל הייפולומטי חוד בישראל וזו הפעם הראשונה שתמצית מאמר (האתר והסערה במרחב) — העולם הזה 754) התפרעה על שלושה עמודים.

שלמה ר. כהן, תל-אביב. הרפורמזיה שלכם על המרחב היא 100 אחוז. מה בנוגע למשהו דומה לזה מצדם של אנשים בעלי אישיות בארצות השכנות (סוריה, ניבל דרום, הלבנון, ירדן ועיראק)? אליהו שמיר, תל-אביב

סבלנות. הקורא. אתה והסערה במרחב" הנו המחקר השפתי ביותר שקראתי בשפה העברית ואינו ראוי לתואר מתקד. זהו אוסף הכרות נכובות מפי אישים ממוצעים או פחות ממוצעים... החסרות כל הס' ברה והנמקה משכנעת.

קרזון נגד לנצה

אם תמיד צדקתם כמו במאמר על הסרט "קרזון הנורז" (העולם הזה 755) אז אוי לאמונתי העזרת בחברי המערכת. סרט זה הוא ללא כל כפק גנוע מאד ואינו שווה להקרא על שמו של הזמר הגדול. שהיה גדול אומני הביצוע בעולם... נכון אמנם שמריו לנצה מצליח תוך כדי לזיונות איומות בנורונו המסכן ותוך כדי התאמצות של יולדת להיר ציא קולות חזקים אבל אין לקרוא לזה שירה וכל שכן לא בליקאנטו.

קרזון נגד לנצה. קרזון הנורז" (העולם הזה 755) אז אוי לאמונתי העזרת בחברי המערכת. סרט זה הוא ללא כל כפק גנוע מאד ואינו שווה להקרא על שמו של הזמר הגדול. שהיה גדול אומני הביצוע בעולם... נכון אמנם שמריו לנצה מצליח תוך כדי לזיונות איומות בנורונו המסכן ותוך כדי התאמצות של יולדת להיר ציא קולות חזקים אבל אין לקרוא לזה שירה וכל שכן לא בליקאנטו.

משה רוסקוב, תל-אביב

יוכבר לנגר, תל-אביב

מן החוץ. היא באה מבפנים. ורק מבפנים יכולה לבוא הפקודה הבאה.

מאז יום העצמאות השלישי קרה משהו בנוער. שביתת הימאים היתה סימפטום האדישות הצינית, שהיתה תוצאה האכזבה הגדולה החלה נמוגה. במקומה באה אי-מוחה מזורה. ובפעם הראשונה, מאז מאי 1948, שוב נשמעו המלים, "מהפכה", "מהחלת".

המדינה זקוקה למהפכה. אולם לא תהיה זאת המהפכה של הקלפי המלא, גם לא המהפכה של האקדח הטעון, אלא המהפכה של הגב העולה על גדויתו — המהפכה שתתחולל בנפש של האדם הבודד, כמו המהפכה שהיר לידה את הפלמ"ח, את גבעתי את גולני וחבריהם. מהפכה של התחדשות פנימית, של חידוש חרות חיים ורוח המבצע, של סגנון הדיבור והלבוש, מהפכה שתשים קץ לענייה ולהוליבוד ולקרייזלור ולכל שאר אי-מוחה המדינה הזאת, שתיצור אדם חדש וחברה חדשה. אל נחשוב, ביום הזה, על מה שהיה — אם כי מצוים אנו לזכור, נחשוב נא על מה שיכול להיות, מה שצריך להיות — אם אמנם עוד זורם בעורקינו הדם המפורסם של אנ.

השיכחה היה זה טוטאלית. פרט שני האחר חסר הציין, אשר גם הוא נהוג בכל ארצות העיר לם: הציין עלידי אחרות. ניתן את הקומנד יות — האות חלב בא לציין את אותם אשר מניע להם השלב הגדול שאין לפרוע עולם, אלא להיפך, ליצור מישור אחד גדול, שאין בו גבעות והרים.

מגש הכסף לא רצה בפרס. איש לא קייה שבשערי תל-אביב או ירושלים או עפולה או ראש-פינה תקבל את פניו תזמורת, יוליכו אותו בתהלוכת רחוב ויצגיגוהו לפני ראש הממשלה, איש לא קייה לזאת — אם כי היתה זכות לקוות. אולם איש לא קייה גם ששנה אחרי חתימת שביתת הנשק לא יהיה עוד חשוב גם לכלב מי עשה משהו, ומי לא. כל אלה סמלים. לא בהם העיקר. העיקר מסתתר אחריהם. והוא היעץ לכולנו, ואם ביום העצמאות הרביעי, השנה, אין הלב מחיש את הולמו גם בחוזה של נער ישראלי אחד, כאלו כל זה גליל, שיגרתו וחסרת-שיבות, הרי זו התוצאה.

ישנה עוד סיבה. לזור אחד היה יום ה' באייר תש"ח, סוף פסוק, הוא היה עטרת למפעל החיים, עטרת נאה. אולם לדור השני היה רק תהלים, רק אור ראשונה במשפט חיים. והוא חיכה להמשך, למטה הקסמים החדש, שיציב מולו פיסגה חדשה להעפיל

2

אורי אבנרי